sygn. akt: **D 5/21**

ORZECZENIE

dnia (…) roku

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie
w składzie:

Przewodniczący:	radca prawny **Marek Kulik**
Sędziowie:	radca prawny **Joanna Kłos - Czerwińska - sprawozdawca**
	radca prawny **Paweł Strzelec**

w obecności **Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie** radcy prawnego **Patrycji Kozłowskiej-Kalisz**

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu (…) r., (…) r. oraz (…)r. sprawy Radcy Prawnego (…), córki (…), ur. (…) r. w (…)

obwinionej o to, że:

1) po przyjęciu w dniu (…) roku od (…) pełnomocnictwa do reprezentowania w sprawie sygn. akt (…) nie doprowadziła do zawarcia umowy o świadczenie pomocy prawnej w formie pisemnej, w której określono by zakres świadczenia pomocy prawnej oraz wynagrodzenie radcy prawnego,
tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych w zw. z art. 43 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (stanowiącego *Załącznik do uchwały Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r.) i §3 ust. 1 i 2 Regulaminu wykonywania zawodu radcy prawnego (stanowiącego załącznik do uchwały 94/IX/2015 Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 13 czerwca 2015 r.)*

2) w dacie dziennej bliżej nieustalonej, w okresie pomiędzy (…) r. a (…) r. w (…), pobrała od (…) honorarium za reprezentowanie go w sprawie sygn. akt (…) w kwocie (…) zł bez wystawienia jakiegokolwiek dokumentu księgowego (w postaci rachunku czy faktury), a następnie - mimo żądań (…) - odmówiła wystawienia takiego dokumentu i pokwitowania

pobrania tej kwoty,
tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych w zw. z art. 6, art. 12 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (stanowiącego *Załącznik do uchwały Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r.)*

3) w datach dziennych bliżej nieustalonych w okresie od początku (…) roku do końca (…) roku pobierała od małżonków (…) kwoty po (…)zł w liczbie nie mniejszej niż 5 razy, z tytułu honorarium za świadczenie na ich rzecz czynności z zakresu pomocy prawnej, bez wystawienia jakiegokolwiek dokumentu księgowego (w postaci rachunku czy faktury), a następnie - mimo żądań (…) - odmówiła wystawienia takich dokumentów i pokwitowań potwierdzających pobranie od nich tych kwot,

tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych w zw. z art. 6, art. 12 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (stanowiącego *Załącznik do uchwały Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r.)*

uznaje obwinioną Radcę Prawną (…) **winną tego, że:**

I. po przyjęciu w dniu (…) roku od (…) pełnomocnictwa do reprezentowania w sprawie sygn. akt (…) nie doprowadziła do zawarcia umowy o świadczenie pomocy prawnej w formie pisemnej, w której określono by zakres świadczenia pomocy prawnej oraz wynagrodzenie radcy prawnego, tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych w zw. z art. 43 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (stanowiącego *Załącznik do uchwały Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r.) i §3 ust. 1 i 2 Regulaminu wykonywania zawodu radcy prawnego (stanowiącego załącznik do uchwały 94/IX/2015 Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 13 czerwca 2015 r.)*

i za ten czyn na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych wymierza Obwinionej karę nagany

II. w dacie dziennej bliżej nieustalonej, w okresie pomiędzy (…) r. a (…) r. w (…), pobrała od

(…) honorarium za reprezentowanie go w sprawie sygn. akt (…) w kwocie (…)zł bez wystawienia jakiegokolwiek dokumentu księgowego (w postaci rachunku czy faktury), a następnie - mimo żądań (…) - odmówiła wystawienia takiego dokumentu i pokwitowania pobrania tej kwoty, tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych w zw. z art. 6, art. 12 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (stanowiącego *Załącznik do uchwały Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r.)*

i za ten czyn na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych wymierza Obwinionej karę nagany oraz dodatkowo na podstawie art. 65 ust. 2a ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych wymierza zakaz wykonywania patronatu na czas pięciu lat.

III. w datach dziennych bliżej nieustalonych w okresie od początku (…) roku do końca (…) roku pobierała od małżonków (…) kwoty po (…)zł w liczbie nie mniejszej niż 5 razy, z tytułu honorarium za świadczenie na ich rzecz czynności z zakresu pomocy prawnej, bez wystawienia jakiegokolwiek dokumentu księgowego (w postaci rachunku czy faktury), a następnie - mimo żądań (…) - odmówiła wystawienia takich dokumentów i pokwitowań potwierdzających pobranie od nich tych kwot, tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych w zw. z art. 6, art. 12 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (stanowiącego *Załącznik do uchwały Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r.)*

i za ten czyn na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych wymierza Obwinionej karę nagany oraz dodatkowo na podstawie art. 65 ust. 2a ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych wymierza zakaz wykonywania patronatu na czas pięciu lat.

IV. Na podstawie art. 65^1 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych orzeczone wobec Obwinionej jednostkowe kary nagany łączy i wymierza Obwinionej karę łączną nagany i obok wymierzonej kary łącznej nagany wymierza na postawie art. 65 ust. 2a

ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych zakaz wykonywania patronatu na czas pięciu lat.

V. Na podstawie art. 70^6 ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych zasądza od Obwinionej radcy prawnej (…) na rzecz Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie koszty postępowania dyscyplinarnego w wysokości 1.600 zł (słownie: tysiąc sześćset złotych 00/100).

Przewodniczący	Członkowie	
……	……	……
r.pr. Marek Kulik	r.pr. Joanna Kłos-Czerwińska	r.pr. Paweł Strzelec

OSD D 5/2021

UZASADNIENIE

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie postanowieniem wydanym na rozprawie w dniu (…) r. w sprawie D (…) w sprawie radcy prawnej (…) przekazał odpis protokołu rozprawy wraz z odpisem pisma pokrzywdzonego (…) z dnia (…) r.

Rzecznik Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie pismem z dnia (…) r. sygn. RD (…) wystąpiła do radcy prawnej (…) o pisemne ustosunkowanie się do zarzutów wskazanych w/w protokole rozprawy i złożenie stosownych dokumentów na poparcie swoich twierdzeń.

Radca prawna (…) nie ustosunkowała się do treści w/w zarzutów na w/w wezwanie Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie.

Postanowieniem z dnia (…) r. sygn. akt: RD (…) Rzecznik Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie wszczęła dochodzenie w sprawie podejrzenia popełnienia przewinienia dyscyplinarnego przez Radcę prawną (…) określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 06.07.1982 r. o radcach prawnych w zw. z art. 8 i art. 12 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego wprowadzonego uchwałą Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22.11.2014r.

W toku przeprowadzonego w sprawie dochodzenia, na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego, Rzecznik Dyscyplinarny wydała w dniu (…) r. postanowienie o przedstawieniu zarzutów Radcy prawnej (…).

Radca prawna (…) na wezwanie Rzecznika Dyscyplinarnego do osobistego stawiennictwa celem złożenia wyjaśnień nie stawiła się.

Następnie Rzecznik Dyscyplinarny skierował do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych w Lublinie wniosek o ukaranie Radcy prawnej (…) z dnia (…) r. zarzucając jej, że:

1. po przyjęciu w dniu (…) roku od (…) pełnomocnictwa do reprezentowania w sprawie sygn. akt (…) nie doprowadziła do zawarcia umowy o świadczenie pomocy prawnej w formie pisemnej, w której określono by zakres świadczenia pomocy prawnej oraz wynagrodzenie radcy prawnego,

   tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych w zw. z art. 43 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (stanowiącego Załącznik do uchwały Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r.) i 553 ust. 1 i 2 Regulaminu wykonywania zawodu radcy prawnego (stanowiącego załącznik do uchwały 94/1g/2015 Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 13 czerwca 2015 r.);

2. w dacie dziennej bliżej nieustalonej, w okresie pomiędzy (…) r. a (…) r. w (…), pobrała od (…) honorarium za reprezentowanie go w sprawie sygn. akt (…) w kwocie (…) zł bez wystawienia jakiegokolwiek dokumentu księgowego (w postaci rachunku czy faktury), a następnie — mimo żądań (…) — odmówiła wystawienia takiego dokumentu i pokwitowania pobrania tej kwoty,

   tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych w zw. z art. 6, art. 12 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy

Prawnego (stanowiącego Załącznik do uchwały Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r.);

3. w datach dziennych bliżej nieustalonych w okresie od początku (…) roku do końca (…) roku pobierała od małżonków (…) kwoty po (…) zł w liczbie nie mniejszej niż 5 razy, z tytułu honorarium za świadczenie na ich rzecz czynności z zakresu pomocy prawnej, bez wystawienia jakiegokolwiek dokumentu księgowego (w postaci rachunku czy faktury), a następnie — mimo żądań (…) - odmówiła wystawienia takich dokumentów i pokwitowań potwierdzających pobranie od nich tych kwot,

tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych w zw. z art. 6, art. 12 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (stanowiącego Załącznik do uchwały Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r.)

W/w wniosek o ukaranie Rzecznika Dyscyplinarnego został rozpoznany na rozprawie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych w Lublinie w dniu (…) r., (…) r. oraz (…) r.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zważył, co następuje:

Dokonując analizy przedmiotowej sprawy Okręgowy Sąd Dyscyplinarny doszedł do przekonania, iż zarzut popełnienia deliktów dyscyplinarnych stawianych radcy prawnej (…) polegające na tym, że

1. po przyjęciu w dniu (…) roku od (…) pełnomocnictwa do reprezentowania w sprawie sygn. akt (…) nie doprowadziła do zawarcia umowy o świadczenie pomocy prawnej w formie pisemnej, w której określono by zakres świadczenia pomocy prawnej oraz wynagrodzenie radcy prawnego,

tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych w zw. z art. 43 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (stanowiącego Załącznik do uchwały Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r.) i 553 ust. 1 i 2 Regulaminu wykonywania zawodu radcy prawnego (stanowiącego załącznik do uchwały 94/1g/2015 Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 13 czerwca 2015 r.);

2. w dacie dziennej bliżej nieustalonej, w okresie pomiędzy (…) r. a (…) r. w(…), pobrała od (…) honorarium za reprezentowanie go w sprawie sygn. akt (…) w kwocie (…) zł bez wystawienia jakiegokolwiek dokumentu księgowego (w postaci rachunku czy faktury), a następnie — mimo żądań (…) — odmówiła wystawienia takiego dokumentu i pokwitowania pobrania tej kwoty,

tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych w zw. z art. 6, art. 12 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (stanowiącego Załącznik do uchwały Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r.);

3. w datach dziennych bliżej nieustalonych w okresie od początku (…) roku do końca (…) roku pobierała od małżonków (…) kwoty po (…) zł w liczbie nie mniejszej niż 5 razy, z tytułu honorarium za świadczenie na ich rzecz czynności z zakresu pomocy prawnej, bez wystawienia jakiegokolwiek dokumentu księgowego (w postaci rachunku czy faktury),

a następnie — mimo żądań (…) - odmówiła wystawienia takich dokumentów i pokwitowań potwierdzających pobranie od nich tych kwot,

tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych w zw. z art. 6, art. 12 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (stanowiącego Załącznik do uchwały Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r.)

są zasadne i znajdują oparcie w zgromadzonym materiale dowodowym.

Należy wskazać, iż pomoc prawna świadczona przez radcę prawnego ma na celu ochronę prawną interesów podmiotów, na których rzecz jest wykonywana. Radca prawny dokładając najwyższej staranności, korzystając ze swojej wiedzy prawniczej i doświadczenia, świadczy pomoc prawną tak, aby należycie reprezentować interes swojego klienta. Radca prawny zobowiązany jest wykonywać czynności zawodowe sumiennie oraz z należytą starannością, uwzględniając profesjonalny charakter działania.

Zgodnie z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych, radcowie prawni i aplikanci radcowscy podlegają odpowiedzialności dyscyplinarnej za postępowanie sprzeczne z prawem, zasadami etyki lub godnością zawodu bądź za naruszenie swych obowiązków zawodowych.

Przy wykonywaniu zawodu, radca prawny obowiązany jest do przestrzegania zasad etyki radcy prawnego, która w swoich przepisach stanowi m.in., iż radca prawny, świadcząc klientowi pomoc prawną, postępuje sumiennie i kieruje się dobrem klienta w celu ochrony jego praw.

W świetle art. 6 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, radca prawny, mając na uwadze treść roty ślubowania określonej w ustawie o radcach prawnych, obowiązany jest wykonywać czynności zawodowe rzetelnie i uczciwie, zgodnie z prawem, zasadami etyki zawodowej oraz dobrymi obyczajami.

W świetle art. 12 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, radca prawny zobowiązany jest wykonywać czynności zawodowe sumiennie oraz z należytą starannością uwzględniającą profesjonalny charakter działania.

Zgodnie z art. 43 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego podejmując się świadczenia pomocy prawnej, radca prawny obowiązany jest przed przystąpieniem do czynności zawodowych ustalić z klientem zakres usługi, wysokość honorarium lub sposób jego wyliczenia, a także zasady ponoszenia opłat i wydatków.

Krajowa Rada Radców Prawnych uchwałą z dnia 13 czerwca 2015r. znak: 94/IX/2015 uchwaliła Regulamin wykonywania zawodu radcy prawnego stanowiący załącznik do w/w Uchwały. W świetle § 3 ust. 1 i 2 Regulaminu wykonywania zawodu radcy prawnego Radca prawny świadczy pomoc prawną na podstawie umowy. Umowa o świadczenie pomocy prawnej powinna w szczególności określać zakres pomocy prawnej, warunki jej wykonywania oraz wynagrodzenie. Radca prawny powinien dążyć do tego, aby umowa była sporządzona na piśmie, chyba że dotyczy doraźnej pomocy prawnej.

Zawód radcy prawnego jest zawodem zaufania publicznego i radca prawny winien starannie świadczyć pomoc prawną, mając na uwadze godność zawodu, zaufanie klienta i uczciwość.

Jak wynika z akt sprawy Radca prawna (…) świadczyła w okresie od ok. (…) do (…)

roku pomoc prawną na rzecz małżonków (…), w różnych sprawach. Świadczenie pomocy prawnej polegało na udzielaniu im porad i konsultacji, przygotowywaniu pism procesowych oraz stawiennictwie przed sądami i innymi organami. W szczególności na podstawie pełnomocnictwa z dnia (…) roku reprezentowała (…) w sprawie o rozgraniczenie sygn. akt (…), zaś na podstawie pełnomocnictwa z dnia (…) r. reprezentowała (…) w sprawie przed Sądem Rejonowym (…) w (…) z/s w (…),(…).

Radca prawna (…) po przyjęciu w dniu (…) roku od (…) pełnomocnictwa do reprezentowania w sprawie sygn. akt (…) nie doprowadziła do zawarcia umowy o świadczenie pomocy prawnej w formie pisemnej, w której określono by zakres świadczenia pomocy prawnej oraz jej wynagrodzenie. (…) nie został poinformowany przez (…) o potrzebie zawarcia takiej umowy na piśmie. Obwiniona powinna zawrzeć stosowną umowę z Pokrzywdzonym jako jej klientem w okresie od momentu przyjęcia pełnomocnictwa czyli od dnia (…) r. Zgodnie bowiem z w/w art. 43 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego Obwiniona winna była określić w umowie z Pokrzywdzonym zakres usług oraz wysokość honorarium. Działania Obwinionej, która nie ustaliła w umowie z pokrzywdzonym – klientem zakresu prowadzonej pomocy prawnej i wynagrodzenia z tego tytułu należało ocenić jako naganne.

Uznając winę Obwinionej w powyższym zakresie Okręgowy Sąd Dyscyplinarny, mając na uwadze zawiniony charakter popełnionego przewinienia dyscyplinarnego uznał, że adekwatne i konieczne dla osiągnięcia celów będzie orzeczenie wobec Obwinionej na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 2 ustawy o radcach prawnych karę nagany.

Rodzaj kary w ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego jest najbardziej adekwatny do charakteru przewinienia Obwinionej i uzasadniona okolicznościami sprawy.

Jak wynika ze zgromadzonego materiału dowodnego zalegającego w aktach sprawy Radca prawna (…) w dacie dziennej bliżej nieustalonej, w okresie pomiędzy (…) r. a (…) r. w (…), pobrała od (…) honorarium za reprezentowanie go w sprawie sygn. akt (…) w kwocie (…) zł i nie wystawiła żadnego dokumentu księgowego (w postaci rachunku czy faktury), potwierdzającego pobranie honorarium. Następnie — mimo żądań (…) — odmówiła wystawienia takiego dokumentu i pokwitowania pobrania tej kwoty podnosząc argument, że nie może wystawić pokwitowania, gdyż pobranych kwot nie wykazała w swoich zeznaniach podatkowych.

Powyższe zachowanie Obwinionej sprzeniewierza się w sposób oczywisty podstawowym zasadom wykonywania zawodu oraz wartościom i obowiązkiem etycznym radcy prawnego, w szczególności wynikającej z art. 6 i art. 12 ust 1 Kodeku Etyki Zawody Radcy Prawnego zasadzie rzetelności oraz uczciwości rozumianej jako sumienność, staranność i skrupulatność w wywiązywaniu się z obowiązków zawodowych.

Uznając winę Obwinionej w powyższym zakresie Okręgowy Sąd Dyscyplinarny, mając na uwadze zawiniony charakter popełnionego przewinienia dyscyplinarnego oraz fakt iż jest to kolejne przewinienie dyscyplinarne obwinionej uznał, że adekwatne i konieczne dla osiągnięcia celów będzie orzeczenie wobec Obwinionej na podstawie art. art. 65 ust. 1 pkt 2 ustawy o radcach prawnych karę nagany.

Rodzaj kary w ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego jest najbardziej adekwatny do charakteru przewinienia Obwinionej i jest uzasadniona okolicznościami sprawy.

Jak wynika z akt przedmiotowej sprawy Radca prawna (…) w okresie od (…) roku do

(…) roku pobierała od małżonków (…) kwoty po (…) zł w liczbie nie mniejszej niż 5 razy, z tytułu honorarium za świadczenie na ich rzecz czynności z zakresu pomocy prawnej i nie wystawiała jakiegokolwiek dokumentu księgowego (w postaci rachunku czy faktury), który by potwierdzał pobranie tych kwot. Mimo żądań (…), odmówiła wystawienia takich dokumentów i pokwitowań potwierdzających pobranie od nich pieniędzy.

Wyżej opisane zachowanie tożsame w swoim charakterze z w/w czynami opisanymi w zarzucie nr 2 sprzeniewierza się zasadzie rzetelności polegającej na ochronie zaufania do prawnika oraz zasadzie uczciwości wyrażającej się w sumienności w postepowaniu i niezdolności do oszustwa. Uczciwość pojmowana jest przez etykę prawniczą jako stała dyspozycja charakteru każdego prawnika. Uczciwość prawnika wobec klienta ma oczywiście różne wymiary ale jednym z nich jest rzetelność finansowa w rozliczeniach miedzy radca prawnym a klientem.

Uznając winę Obwinionej w powyższym zakresie Okręgowy Sąd Dyscyplinarny, mając na uwadze zawiniony charakter popełnionego przewinienia dyscyplinarnego oraz fakt iż jest to kolejne przewinienie dyscyplinarne obwinionej uznał, że adekwatne i konieczne dla osiągnięcia celów będzie orzeczenie wobec Obwinionej na podstawie art. art. 65 ust. 1 pkt 2 ustawy o radcach prawnych karę nagany.

Rodzaj kary w ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego jest najbardziej adekwatny do charakteru przewinienia Obwinionej i jest uzasadniona okolicznościami sprawy.

Obok każdej z kar nagany Okręgowy Sąd Dyscyplinarny orzekł na podst. art. 65 ust 2a ustawy o radcach prawnych zakaz sprawowania patronatu na 5 lat.

Dokonując analizy przedmiotowej sprawy Okręgowy Sąd Dyscyplinarny doszedł do przekonania, iż zarzuty popełnienia deliktu dyscyplinarnego stawiany radcy prawnej (…) są zasadne i znajdują oparcie w zgromadzonym materiale dowodowym. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny wziął pod rozwagę treść dokumentów dopuszczonych jako dowód w sprawie, dał wiarę tym dokumentom, bowiem nie znalazł podstaw by kwestionować ich wiarygodność. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny przyjął, że w ramach przeprowadzonego w sprawie postępowania zostały zbadane wszystkie okoliczności warunkujące prawidłową ocenę przesłanek odpowiedzialności dyscyplinarnej Obwinionej. Nie znajdują uzasadnienia w zgromadzonym materiale dowodowym podnoszone przez Obwinioną twierdzenia, iż wszelkie kwoty, które przekazywali jej Pokrzywdzeni były kwotami pokrywającymi wydatki na opłaty sądowe, pokrywające koszty dojazdu do Sądu, kserokopie dokumentów. Z kserokopii potwierdzenia opłaty za zażalenie w sprawie (…) wynika dokonanie opłaty w wysokości (…) zł za zażalenie dokonanej w dniu (…) r. Jednak Okręgowy Sąd Dyscyplinarny w Lublinie nie dał wiary wyjaśnieniom Obwinionej, iż to ona pokryła koszty zażalenia w sprawie (…) z otrzymanych od Poszkodowanych kwoty. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny W Lublinie wskazuje, iż zarzut drugi stawiany Obwinionej Radcy prawnej (…) odnosi się do pobrania od (…) honorarium za reprezentowanie go w sprawie sygn. akt (…) w kwocie (…) zł w okresie pomiędzy (…) r. a (…) r. w Lublinie. Zatem dotyczy to innej przyszłej sprawy. Natomiast zarzut trzeci dotyczy pobierania przez Radcę prawną (…) w okresie od (…) roku do (…) roku od małżonków (…) kwoty po (…) zł w liczbie nie mniejszej niż 5 razy, z tytułu honorarium za świadczenie na ich rzecz czynności z zakresu pomocy prawnej. Brak potwierdzenia w wyjaśnienia nawet samej Obwinionej jakoby te

kwoty na opłatę zażalenia miałaby być płacone niejako w ratach na dokonanie przez nią opłaty za zażalenie.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny wskazuje, iż każda osoba, która decyduje się wykonywać zawód zaufania publicznego, związany z ochroną praw i wolności innych podmiotów, musi mieć świadomość, że wiąże się to z koniecznością respektowania pewnych podwyższonych standardów postępowania. Zachowanie radcy prawnego powinno być wzorem postępowania dla innych członków danej społeczności. Niedopuszczalne jest zatem postępowanie, które prowadzi do naruszenia praw innych osób. Wymierzając poszczególne rodzaje kar za każde w/w przewinienie dyscyplinarne Okręgowy Sąd Dyscyplinarny miał na uwadze okoliczności popełnienia deliktu dyscyplinarnego. Zachowanie Obwinionej było postępowaniem nieuczciwym, podważającym fundamentalne zasady wykonywania zawodu radcy prawnego, a to relacji wzajemnego zaufania między pełnomocnikiem profesjonalnym a klientem, a także negatywnie wpływającym na wizerunek korporacji prawniczej.

Obok każdej z kar nagany Okręgowy Sąd Dyscyplinarny orzekł dodatkowo zakaz sprawowania patronatu na 5 lat. Wymierzając karę dodatkową Okręgowy Sąd Dyscyplinarny miał na uwadze to, że sprawowanie patronatu przez osobę ukaraną może kreować negatywny wizerunek radcy prawnego. Zdaniem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego okres pięciu lat zakazu sprawowania patronatu to czas adekwatny w relacji do popełnionego przewinienia.

Ponadto na podstawie art. 65^1 ust. 1 ustawy o radcach prawnych Okręgowy Sąd Dyscyplinarny orzeczone wobec Obwinionej jednostkowe kary nagany połączył i wymierzył Obwinionej karę łączną nagany i obok wymierzonej kary łącznej nagany wymierzył na postawie art. 65 ust. 2a ustawy o radcach prawnych zakaz patronatu na okres 5 lat.

Wymierzona Obwinionej kara nagany oraz dodatkowa kara zakazu sprawowania patronatu w ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego spełni funkcję prewencyjną i przyczyni się do zapobieżenia popełnieniu przez Obwinionego Radcę Prawnego podobnych czynów w przyszłości.

Ponadto orzeczona kara odpowiada interesowi samorządu radców prawnych, a jednocześnie stanowi realne zadośćuczynienie naruszonemu poczuciu zaufania do zawodu radcy prawnego.

Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania znajduje swoje oparcie w przepisie art. 70^6 ust. 2 zdanie pierwsze ustawy o radcach prawnych.

Stosownie do tego przepisu w razie ukarania koszty postępowania ponosi Obwiniony.

Na koszty postępowania dyscyplinarnego w łącznej wysokości 1 600,00zł. (słownie: tysiąc sześćset złoty) składają się: koszty ryczałtu członków składu orzekającego, koszty ryczałtu Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego określone Uchwałą Nr 10 Prezydium Rady Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia 23 czerwca 2008 r, której tekst jednolity został ogłoszony Uchwałą Nr 38/IX/2014 Prezydium Rady Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia 02 czerwca 2014 r. zmienionej Uchwałą nr 224/X/2020 Prezydium Rady Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia 7 stycznia 2020r. w łącznej wysokości 1400,00zł oraz koszty korespondencji doręczanej w sprawie stronom oraz Ministrowi Sprawiedliwości i Krajowej Radzie Radców Prawnych w Warszawie.

Mając powyższe na uwadze, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny orzekł jak w sentencji.

POUCZENIE:

Na podstawie art. 70[4] ust. 4 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych od niniejszego orzeczenia stronom oraz Ministrowi Sprawiedliwości przysługuje odwołanie do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie za pośrednictwem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie w terminie czternastu dni od dnia doręczenia odpisu orzeczenia wraz z uzasadnieniem.

Przewodniczący	Sędziowie:	
……	……	……
Marek Kulik	Joanna Kłos - Czerwińska	Paweł Strzelec